

Van de kaartentafel

Beste Bavaria vrienden.

In deze feestmaand december maken we van de gelegenheid gebruik om jullie goede feestdagen en een voorspoedig 2004 te wensen. We kunnen als club terugzien op een geslaagd seizoen met royale deelname aan de verschillende evenementen. Eén van de hoogtepunten was ongetwijfeld het bezoek aan de Bavaria werf in Giebelstadt. Met zestig deelnemers volledig volgeboekt en bovendien een indrukwekkende rondleiding door de immense hallen. In deze Langszij een uitvoerig verslag en een herhaling van zo'n excursie lijkt voor de hand te liggen. Onlangs heeft ook de Waterkampioen aandacht besteed aan deze grootste werf van Europa.

De groei van de Bavaria vloot zien

we ook terug in de stijgende ledenaantallen bij onze Club. Door meer activiteiten te organiseren hopen we voor alle leden interessante mogelijkheden te bieden en zijn we erg gelukkig met de zeer succesvolle Zeeland dagen rondom Hemelvaartsdag. Om de relatie te onderstrepen maken Gerben en Gepke van Bers nu ook deel uit van het bestuur. We zien ook meer deelname door nieuwe leden en dit levert natuurlijk ook een fundament op voor de toekomst. De winterbijeenkomst begin 2004 overbrugt de periode tussen de twee zeil-seizoenen. Het programma treft U elders aan, maar de locatie is een traditie, te weten de "Vier Balken" te Haarzuilens. Wij hopen velen van U daar te ontmoeten en ons voortebereiden op een mooi en zonnig zeilseizoen.

Het bestuur.

Programma Bavaria Club 2004

31 januari	Winterbijeenkomst
maart	Workshop Meteo
april	Voorjaars Langszij
20 t/m 22 mei	Hemelvaartsweekend Zeeland
29 t/m 31 mei	Pinksterweekend IJsselmeer.
Augustus/september	Nazomeractiviteit
November	Najaars Langszij.

Inhoudsopgave Langszij

Van de kaartentafel	1
Programma Bavaria Club.	1
Verslag	
Hemelvaartsweekend 2004	5
Winterbijeenkomst	6
Verslag Pinksterweekend 2003	6
Excursie Giebelstadt najaar 2003	7
Bas en Annelies	9
24 uren Gerben	12
Roompot dealer	14
Ad Dupain	16
Gedragsregels lidmaatschap	15
Reisverslag Rhea	17
Drijvende Caravans	20

Colofon

Redactie:

Bestuur Bavaria Club
P/a: Wilhelminalaan 59a ,
7433 CE Schalkhaar

Samenstelling:

Bert Piels
mlpiels@planet.nl

Lay out en omslag:

Drukkerij Hakker van Rooijen

Bestuur Bavaria Club:

Voorzitters:

Anneke en Feye Sijbrandij
(06 51 172 844)

Secretarissen:

Ria en Jan van Veen
(023-5641355 / 06-51224875)

Penningmeesters:

Mireille en Willem Boswinkel
(06 53 989 741)

Secretariaat:

Bavaria Club
D. Egginkstraat 4,
2131 BK Hoofddorp

Divisie Zuid:

Gerben & Gepke van Bers
Zwanenkamp 10, 3607 RA Maarsse
E-mail: gvanbers@tiscali.nl
(0346-553444)

L
A
N
G
S
Z
I
J

VERSLAG VAN HET BAVARIA HEMELVAARTWEEKEND 2003

Het hemelvaartweekend van dit jaar op de Grevelingen heeft in enthousiasme, aantal deelnemers en weersomstandigheden het voorzichtige probeersel van 2002 overtroffen. We konden rekenen op 31 deelnemende schepen, op een oor na de helft van het aantal ingeschreven leden van dat moment! En in totaal 110 mensen aan bemanning.

Het heeft nog wel de nodige voeten in aarde gehad om het aantal schepen in de havens te kunnen bergen en de nodige discussie met de horeca in verband met hun capaciteit. Dit was het gevolg van het feit dat in eerste instantie bij de havenmeesters van W.S.V. Herkingen en Port Zélande gevraagd is voor het stallen van ongeveer 22 jachten en de restaurants "Piet Hein" in Herkingen en "Le Bateau" in Port Zélande gevraagd is naar zo'n 65 zitplaatsen.

Naarmate het weekend dichterbij kwam bleven faxen en e-mails binnenkomen met deelnameformulieren. Normaal gesproken vallen er nog wel eens deelnemers af door onvoorziene omstandigheden, dit keer dus niet. Maar gelukkig is het capaciteitsprobleem op tijd opgelost.

Op hemelvaartdag kwamen de schepen in de haven van W.S.V. Herkingen binnenlopen. De havenmeester had aan twee steigers plaatsen vrijgehouden voor onze vloot. Twee schepen uit de Marina ernaast, de Adanna en de Zeemeeuw, zijn in hun eigen box blijven liggen, wat enige verlichting gaf voor de havenmeester. Wij kregen de partytent achter het havenkantoor van de vereniging ter beschikking. Hier konden de drankjes, onder de vlaggen van BAVARIA BIER en BOKMA, en hapjes (worst, kaas en bittergarni-

tuur van "Piet Hein" en borrelnoten die werden geleverd door de bemanning van "La Barraka") verkregen worden. Met fantastisch weer konden de nieuwe deelnemers met elkaar kennis maken en de deelnemers van vorig jaar bijpraten.

Vervolgens zijn we na een opfrisbeurt naar restaurant "Piet Hein" getogen om daar van een warm en koud buffet te genieten. De kok had zijn creativiteit volledig de vrije loop gelaten en had zelfs op de salades het Bavaria logo aangebracht. De avond werd verder opgeluisterd door een vijf man sterke band. De wijn tijdens het eten werd geschonken door Van Den Bosch Yachting. Met dank aan John Stalman!!

Vrijdagmorgen, palaver bij de partytent, verbeterd gezichten, geen vrienden meer, de wedstrijd baan wordt bekend gemaakt en de vlaggen van Volvo Penta worden als te voeren wedstrijdvlag (uiteraard in plaats van de natievlag) uitgereikt en aan de keycords hingen de kaartjes met o.a. info over het uit te luisteren marifoonkanaal en de reeds toegewezen box in de haven van Port Zélande. Indien er onverhoopt motorstoring zou ontstaan

had Volvo Penta overigens toegezegd om via twee aan de Grevelingen aanwezige dealers GRATIS technische ondersteuning te bieden. Maar zoals verwacht van goede motoren bleven storingen uit. Één probleem bij de start was dat de wind het liet afweten.

Het eerste veld dobberde om 11.00 over de startlijn met zodanig weinig snelheid dat het tweede veld, dat twintig minuten later startte, vrijwel direct in het eerste veld opging.

Enkele oplettende zeilers hielden de noordzijde van de geul aan. Hier waren af en toe wat rimpelingen te zien waardoor deze schepen, onder andere de "Amplitude", als eerste voortgang begonnen te maken. Helaas is de zuidzijde van geul zo lang van wind verstoken gebleven dat enige deelnemers opgaven. Ons aller John Verbeek meldde via de marifoon dat hij meer behoefte had aan een hangmat tussen de verstaging en een biertje dan aan het gedobber. Na het rondje Stampersplaat uit de baan te hebben geschraapt, wakkerde de wind aan zodat het tweede deel van de wedstrijd toch nog spannende momenten ging opleveren. Bij de

finishlijn kregen we mooie boord aan boord gevechten te zien. De meeste spanning gaf de finish van de “Kemphaan” en de “Wavelength”. Er zat niet meer dan één seconde tussen beide schepen waarbij de “Kemphaan” als eerste van de twee de lijn passeerde. Saillant detail was dat we een kleine worsteling, een paar honderd meter voor de finish, op de “Kemphaan” konden waarnemen. Het roer werd hierbij op bruuske wijze door de kapitein overgenomen van de stuurman, die waarschijnlijk niet deed wat van hem verwacht werd. Achteraf zijn we gelukkig niet met acties als kielhalen geconfronteerd.

Vervelend was het moment dat de “Chill Out” de wedstrijd op moest geven. Zij hadden een kindje aan boord dat waterpokken kreeg en wel zo ernstig dat hulp van een dokter uit Brouwershaven noodzakelijk was. Een ander sneu voorval was dat de bemanning van de “Ariëlle” zodanig geconcentreerd en fanatiek aan het zeilen was, dat de over de marifoon omgeroepen mededelingen over het inkorten van de wedstrijd hun kennelijk was ontgaan en zij toch het hele parcours hebben gezeild. Toen, volgens de op dat moment bekende gegevens en enige oproepen over de marifoon met de vraag of er nog schepen in de wedstrijd lagen, het laatste jacht over de finishlijn was gekomen gingen wij anker op en voeren naar Port Zélande. Even later werd door de

“Ariëlle” over de marifoon de vraag gesteld waarom het finishschip er ‘nog’ niet was. Hard was de klap toen de bemanning van de “Ariëlle” hoorde dat iedereen al aan het bier zat! Er moet wel bij vermeld worden dat indien de rest van de vloot ook het hele parcours gezeild zou hebben, deze 32-voeter glansrijk eerste geworden zou zijn, zowel in tijd als met handicapverrekening!!!

Kun je nagaan wat een snel ontwerp, in de wetenschap dat er zelfs 5 schepen van 44 voet meezeilden.

De 32-match bestaat dus ook al!

Bij aankomst in Port Zélande, bleek iedereen de toegewezen box te hebben gevonden en in diverse kuipen werden reeds toastjes gegeten en was de eigen koelbox aangesproken op drank (wat een ongeduld hè?). De tweede helft van het bier en de overige drank ging bij ons van boord. Nu kwam onze waterlijn gelukkig ook weer boven water.

De worst, kaas en bittergarnituur werden hier verzorgd door restaurant “Le Bateau”. Ons gezelschap maakte overigens zo’n “indruk” op de (drijvende) steiger dat op de plaats waar wij stonden de steiger nauwelijks nog boven water kwam. Het bleef fantastisch weer en van de grimmige sfeer tijdens het palaver was niets meer over. Veel gelach en gepraat.

Rond een uur of half zeven werden we in restaurant “Le Bavaria”

(we hadden de naam maar aangepast) verwelkomt met een glas (let wel! HOLLANDSE) champagne, aangeboden door Holland Sailing. Zij hebben een heuse wijnboer op Schouwen-D(r)uivenland ontdekt. Hij smaakte zo voortreffelijk dat de meeste mensen waarschijnlijk niet eens in de gaten hadden dat deze bubbel op zeg maar “loopafstand” te verkrijgen was. Vervolgens kregen we een voortreffelijk drie gangen menu voorgeschoteld.

“Peer de accordeonist” en zijn maatje een gitarist, verzorgd door “Van Wijk Wegenbouw”, hebben de avond muzikaal opgeluisterd met zeemansliedjes. Zij liepen tussen de tafels door om de sfeer op die plek nog een extra zetje in de goede richting te geven.

Tijdens het diner zijn de prijzen, aan ons geschonken door Volvo Penta en Bokma, uitgereikt aan de winnaars van de wedstrijd en deelnemers met bijzondere voorvallen. Het eerst waren de kinderen aan de beurt. Voor hen was een eigen wedstrijd ontworpen door Mariska, onze dochter. Zij heeft in een combinatie van een meerkeuze test en een quiz voor een wedstrijd in een wedstrijd gezorgd. Nadat de prijzen 1, 2 en 3 werden uitgereikt kregen alle andere kinderen een medaille als aandenken aan dit weekend. Een kind ging trots met zijn medaille naar zijn vader en zei: “Julie hebben niks gewonnen, ik wel!” Een ander kind was zo verguld met zijn verworven trofee dat hij weigerde om de medaille af te doen toen hij zijn kooi in moest. Na lang soebatten van zijn moeder verdween het kleinood uiteindelijk onder zijn kussen. Daarna waren de prijzen voor de twee wedstrijdelden aan de beurt. Het eerste veld, schepen van 30 tot en met 37 voet, werd aangevoerd door de “Flytyr”, gevolgd door de “Aquabelle” en daarna de “Picollini”. Het tweede veld, schepen vanaf 38 tot en met 44 voet werd aangevoerd door de

“Zeemeeuw”, gevolgd door de “Amplitude” en daarna de “Redichem”. De wisselbeker werd door de “Flytyr”, de winnaar overall, mee naar huis genomen. Voorts kreeg de “Arëlle” de fles champagne als troostprijs en met respect voor hun prestatie. Zij kwamen ruim 13 minuten later binnen dan het laatste schip, de “Wavelength” wat de ingekorte wedstrijd had gezeild. De “Wavelength” kreeg een kistje Bokma als poedelprijs. De pechprijs, ook een Bokma kistje, ging naar de “Chill Out”. Na het eten werd in de Captains Bar nog enige tijd nagenipt door met name het brabantse deel van het gezelschap.

De volgende ochtend stond er een uitgebreid ontbijtbuffet voor ons

klaar in restaurant “Le Bateau”. Hier kon iedereen op een rustige manier wakker worden om daarna de thuisreis te aanvaarden. Naar wat we hebben vernomen heeft iedereen genoten van het weekend. We zijn daar in ieder geval blij om. Volgend jaar gaan we de

Oosterschelde aandoen. Een schitterend water met ruimte, eb en vloed en een fantastische natuur. In onze recente vakantie hebben we zelfs een viertal tuimelaars, een dolfijnensoort, om ons schip gehad! Fantastisch gezicht.

Mede dank aan de “mogelijkmakers” van dit weekend:

- Van Den Bosch Yachting	wijn in brasserie “Piet Hein”
- Holland Sailing	champagen in restaurant “Le Bateau”
- Volvo Penta motoren	prijzen en technische ondersteuning
- Bavaria Bieren	bier voor de steigerborrel
- Bokma jenevers	diverse jenevers voor de steigerborrel en prijzen
- Van wijk Wegenbouw	wijn voor de steigerborrel en muziek
- De notenhandel van de schipper van “Le Barraka”	steigernoten?
- Restaurant “Piet Hein” in Herkingen	bitterberg voor de steigerborrel (1e dag)
- Restaurant “Le Bateau” in Port Zélande	bitterberg voor de steigerborrel (2e dag)

De uitslag van de berekende tijd van de wedstrijd is als volgt:

Clubwedstrijd Grevelingen Schepen t/m 37 voet

Bootnaam	Eigenaar	Type	Uitslag	Opmerking	Tijd t.o.v winnaar
Flytir	van Oorschot	36	1	Wisseltrofee	0:00:00
Aquabelle	Holm	34	2		0:06:28
Picollini	Kok Ambaum	37 N	3		0:06:40
Aloha	Mosselaar	36	4		0:16:44
Aegir	Verbeek	37	5		0:23:59
La Barraka	Kammenga	30	6		0:27:40
Excuse	Snoek	37	7		0:36:04
Waterland	Roks	37 E	8		0:38:22
Voilier	J.G. van Dijk	34	9		0:38:30
Stern	de Bruijn	37	10		0:44:16
Sailmate	Bloemheuvel	36	11		1:11:03
Lima	Kroon	34	12		1:34:08
Arielle	van Valen	32	13		1:46:45
Sans Soucis II	Rijerse	32	-	opgegeven	
Windfall	Burg	37	-	opgegeven	

Clubwedstrijd Grevelingen 2003 Schepen vanaf 38 voet

Bootnaam	Eigenaar	Type	Uitslag	opmerking	Tijd t.o.v winnaar
Zeemeeuw	Van Dalen	42 O	1		0:00:00
Amplitude	P. van Dijk	40	2		0:00:14
Redichem	Kloppenburg	44	3		0:00:24
Adanna	Rink	44	4		0:01:20
Pieterman	Tieleman	44	5		0:12:10
Marmick	Jansz	38	6		0:23:34
Elwira	Hoefman	38 O	7		0:26:57
Bluebird	Barzilay	44	8		0:35:43
Breezer	Wagtendonk	40	9		0:36:47
Heer Bommel	Pannekoek	44	10		0:38:19
Enjoy Life	Schetters	38	11		0:43:11
Opstap	Middelweerd	40	12		0:50:41
Kemphaan	Kemps	40	13		1:46:50
Wavelength	Wolfs	41	14		1:46:51
Chill Out	Schlink	38	-	opgegeven	

HEMELVAARTWEEKEND

ZUIDWEST NEDERLAND 2004

20 t/m 22 mei

We gaan al weer naar het derde hemelvaartweekend voor de divisie Zuid. Wat gaat het snel. Gestart op het Haringvliet, dit jaar gehouden op de Grevelingen en nu op naar de Oosterschelde!

Er is veel diversiteit in de waterrijke omgeving van Zuid-Holland en Zeeland. Het Haringvliet is een beetje brak met een beetje stroom. De Grevelingen is stilstaand water en is het zoutste meer van Europa. De Oosterschelde is een open zeearm met zijn getijdestromen, zeehonden en tuimelaars en uiteraard gezellige havens.

Om het verhaal weer kort te maken, we zijn wéér begonnen om een hemelvaartweekend te organiseren.

Het evenement gaat zich in 2004 afspelen op de Oosterschelde. 20 mei t/m 22 mei.

Het (voorlopige) programma ziet er als volgt uit:

- Op hemelvaartdag zal de vloot koers moeten zetten naar de jachthaven van Colijnsplaat. Hier kunnen de diverse schippers en opvarenden met elkaar kennismaken en bijpraten tijdens een steigerborrel gevolgd door een diner.
- Op vrijdag wordt een gezelligheidswedstrijd gevaren waarvan het te varen parcours nog moet worden vastgelegd. Dit is uiteraard afhankelijk van de weersomstandigheden. Er zijn reeds de nodige alternatieven. In verband met de diversiteit aan schepen, uitrusting en bemanning ligt de nadruk uiteraard weer op de gezelligheid en het feit dat er een dag op de Oosterschelde kan worden gezeild.
- De wisseltrofee die dit jaar is veroverd door de "Flytyr" zal natuurlijk (denken wij) door haar bemanning worden verdedigd.
- Aan het eind van de dag lopen we binnen in Roompot Marina, waar onder het genot van een diner en muziek de avond zal worden gevuld en de prijzen uitgereikt. Aan kinderen die meekomen zal uiteraard net als dit jaar weer aandacht worden besteed. Zij zijn tenslotte de mogelijk toekomstige Bavaria vaarders.
- In de loop van de zaterdagmorgen kan het resterende weekend naar eigen inzicht besteed worden.

Vanwege het feit dat de afgelopen twee evenementen succesvol zijn geweest, is besloten dat dit evenement, bij voldoende deelname, blijvend zal worden gecontinueerd in de komende jaren. Er is voldoende water in Zuid Holland en Zeeland om ons te vermaken. Het valt overigens op dat zich steeds meer Bavaria's in deze omgeving laten zien. Wat wordt het toch mooi met al die Bavaria's!!

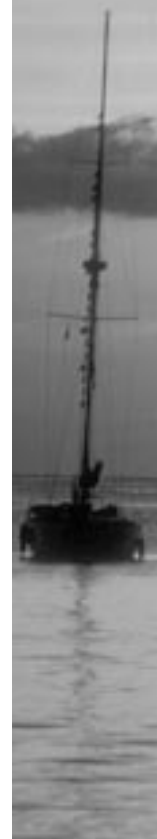
Wij hopen door de activiteiten in dit gedeelte van Nederland ook leden van de Bavaria club vanuit de noordelijke regionen te kunnen verleiden om zich aan dit evenement te wagen. De "ruimschoots" van Jan van Veen was in 2002 het eerste, en tot nu toe enige, schip (schaap) dat over zee (de dam) kwam en met een bemanning van vijf personen de uitdaging is aangegaan. In 2003 hebben zich geen schippers gemeld, terwijl wel een aantal schepen van zuidwest bij het pinksterweekend op het IJsselmeer gesignaleerd zijn!! WIE DURFT?? Het geeft misschien wel een extra dimensie aan het geheel om gezamenlijk met een aantal Bavaria's zo'n tocht "buitenom" te maken om aan dit evenement mee te kunnen doen!

Enthousiastelingen kunnen zich reeds aanmelden bij:

Gerben en Gepke van Bers (bemanning van de SENANG)
Zwanenkamp 10 • 3607 RA MAARSSSEN
Tel. 0346 – 553 444 • Fax. 0346 – 553 557
e-mail: gvanbers@compaqnet.nl

Het bestuur c.q. de organisatie van de BAVARIA CLUB kan niet aansprakelijk worden gesteld voor enige schade welke zich in dit weekend manifesteert. Deelname aan de wedstrijd geschiedt geheel voor eigen risico.

L
A
N
G
S
Z
I
J

Verlag Pinksterweekend 2003

Dit jaar was de locatie voor het Pinksterweekend Lemmer (achter de sluis)

Bij Enjoy Sailing konden alle deelnemers, 40 schepen, riant liggen, met de kop op de steiger. De huurvloot was uitgevaren, zodoende was er plaats voor ons. Het was prachtig weer en de eerste

avond hebben we een buffet genuttigd bij een Grieks restaurant op de kade.

Husein was onze gastheer en hij heeft ons voortreffelijk verwen. Door de massale opkomst, 130 deelnemers, was er bijna te weinig plaats, maar alles is goed verlopen.

De volgende dag werd er van alle

kanten gewaarschuwd voor slecht weer, storm, buien. Als Bavaria bestuur hebben we besloten de veilige haven niet te verlaten, om geen risico te nemen. Maar wat nu. SLOEPEN RACE

Alles wat kon drijven en roeispanten had is uit de kast getrokken en opgeblazen. Het was een groots vermaak. Onderweg was er menig obstakel: je wed natgespoten, je maakte een extra rondje of je dronk onderweg op een boot nog even een borreltje. Het resultaat was verbluffend. De jeugd ging die avond aan de haal met de schitterende

bekers, die eigenlijk bestemd waren voor de zeilwedstrijd.

Menige beker heeft die avond een dansje gemaakt op de dansvloer. Prijswinnaars en bekens waren onafscheidelijk.

Deze zondagavond was

een top avond. Met busjes zijn we vanaf de haven naar het Party kasteel Ijsselmar vervoerd.

Een heus kasteel met echte lakeien en hofdames.

Het ontbrak ons deze avond aan niets. Er werden nog verschillende shows opgevoerd en goede muziek gedraaid om te dansen.

In één woord een SUPER FEEST. Met de busjes weer terug en lekker slapen.

De volgende dag is ieder, na afscheid te hebben genomen met koffie, weer uitgevaren naar zijn eigen thuishaven.

Een bijzonder geslaagd Pinksterweekend.

WINTERBIJENKOMST

31 JANUARI 2004

Op zaterdag, 31 januari a.s. zal de jaarlijkse winterbijeenkomst gehouden worden in Haarzuilens bij Utrecht. De locatie zal het restaurant "De vier balken" zijn, waar onze club al vaker haar winterbijeenkomst heeft gehouden.

Het programma ziet er als volgt uit:

±15.00 uur

Ontvangst met koffie of thee.

15.30 uur

Bavaria-clublid Herman de Pagter zal aan de hand van een beamer-

presentatie in gaan op zijn belevenissen met zijn schip "Waternimf". In deze Langszij kunt U zich al voorbereiden door Herman's bijdrage te lezen.

Tijdens deze presentatie zal het onderwerp "Veiligheidsmiddelen aan boord" extra onder de aandacht worden gebracht.

17.00 uur

Na een korte pauze volgt de jaarvergadering, waarin, zoals gebruikelijk, de financiën en de plannen van het bestuur worden toegelicht.

Wilt u onderwerpen aan de orde stellen, dan kan dat bij de rondvraag, maar u mag vanzelfsprekend ook het bestuur vooraf laten weten wat u behandeld wil zien.

18.00 uur

Borreltijd.

Genoeg gepraat, nu staat het

onderling contact voorop. Je leert nieuwe leden kennen en je haalt herinneringen op met bekenden. We hebben geen haast en het is vooral gezellig.

±19.00 uur

We gaan aan tafel voor een gezamenlijke maaltijd in buffetvorm. Het driegang menu blijft nog even een verrassing, maar dieet-of andere wensen kunnen op het aanmeldingsformulier vermeld worden.

±21.30 uur

Rond dit tijdstip, misschien wat later, zullen we de bijeenkomst beëëëen keert eenieder huiswaarts.

Kosten voor deelname bedragen 25 per persoon inclusief diner en koffie.

Nieuw Bavaria zeiljacht in negen dagen!

Je moet er geweest zijn om dit te kunnen geloven. Donderdag 16 oktober was het dan zover. Met een luxe touringcar van Bovo Tours naar Sommerhausen in Duitsland. Onze chauffeur Robert Croiset van Uchelen, tevens trotse eigenaar van een Bavaria heeft ons op comfortabele wijze naar Duitsland en terug naar Nederland vervoerd. De enige spelbreker was het zeer drukke verkeer op de Duitse autobanen. Onderweg nog gestopt voor een zogenaamde "plas en rookpauze". Onze voorzitters Feije en Anneke Sijbrandij, altijd goed voor een aparte actie hadden Bavaria blauwe polo shirts met clublogo laten vervaardigen en boden deze shirts voor € 10 te koop aan. Op een parkeerplaats in Duitsland werd maar liefst negentig procent van de voorraad verkocht. Er werd afgesproken dat de aanwezigen deze shirts de volgende dag tijdens het bezoek aan de fabriek zouden dragen. Dit mede ter versterking van het clubgevoel! Nu we het daar toch over hebben. Anneke had thuis ook nog een songboek met zeemansliederen vervaardigd. Anneke heeft grote ervaring opgedaan tijdens schoolreisjes met zingen in de bus. Het bleek echter dat er in de bus een groep was die uitstekend kon zingen. Deze leden waren ook allemaal achterin de bus bij elkaar gaan zitten. Volgens mij was hier sprake van enige voorkennis. U

raadt het al, voor in de bus zaten op zanggebied de kneuzen bij elkaar. Maar die zullen vast wel ergens anders goed in zijn. Bij de afslag op de autobaan zagen wij een konvooi diepladers gevuld met Bavaria jachten. Onze chauffeur Robert had moeite de bus is het gareel te houden, alle passagiers verplaatsten zich naar één kant van de bus, om zich aan zoveel moois te kunnen vergapen. De aankomst bij het hotel Ritter Jörg in Sommerhausen was gepland om 18.30 uur. Het werd echter 21.15 uur. De eigenaar van het hotel stond ons al op te wachten. In korte tijd kreeg iedereen een kamer toegewezen. De kamers waren in het hotel of in de directe omgeving. Afgesproken werd om vanwege het late tijdstip snel aan tafel te gaan. Sommerhausen ligt midden in het Franken wijngebied. De wijnflessen hebben een afwijkende vorm, de zogenaamde "Bocksbeutels", een wettelijk voor Franken beschermd model. De smaak van deze wijnen is minder zoet dan andere Duitse wijnen. Ze zijn bijzonder geschikt voor aan tafel tijdens de maaltijd. We hebben denk ik allen genoten van een prima maaltijd, een mooi glas wijn, een goed lokaal glas bier of anderszins, geserveerd door een gastvrije bediening. Sommige gasten bleven na het diner tot in de kleine

uurtjes zitten. Over Bavaria jachten raak je kennelijk nooit uitgepraat. Na een verkwikkende nachtrust en een gevarieerd ontbijt, kwam menigeen er achter, wat een leuk plaatsje Sommerhausen eigenlijk is. Meerdere deelnemers gaven te kennen hier nog wel een paar dagen langer te willen blijven. Voor een wijnliefhebber is ook een bezoek aan Würzburg zeker de moeite waard. Met name de domein-kelders met de prachtige plafondschilderingen van Tiepolo, de residentie van de vroegere vorst-bisschoppen, het voornamen kasteel Mariënburg, de barokke brug over de rivier en de drukke wijnstuben zijn slechts enkele voorbeelden van deze interessante stad. Maar we zijn naar Duitsland afgereisd om de Bavaria Yachtbau Fabriek in Giebelstadt te bezoeken. Om negen uur vertekken wij met de bus naar Giebelstadt. Van Sommerhausen naar Giebelstadt is slechts 10 kilometer. De tocht voert door een mooi glooiend landschap met prachtige herfsttinten. Aan de buitenkant van Giebelstadt zien wij de fabriek al liggen. Gigantisch grote fabriekshallen met een groot parkeerterrein vol schepen die wachten op vervoer naar hun bestemming. Bij de entree van de fabriek staat Thomas Turau van Holland Sailing reeds op ons te wachten. Holland

L
A
N
G
S
Z
I
J

Sailing is de sponsor van de bus. Voor de ingang van de fabriek ligt een exemplaar van het eerste type Bavaria uit 1978. Dat betekent dat deze onderneming erin is geslaagd om in 25 jaar de grootste producent van zeiljachten in Europa te worden. Na de ontvangst door de fabrieksleiding volgt er een interessante rondleiding door de fabriek. De groep wordt opgesplitst in drie kleinere groepen. Opvallend is dat wij tijdens deze rondleiding toegang hebben tot alle onderdelen van het bedrijf. De grote ruime fabriek, waarin de werknemers op een serieuze wijze bezig met hun arbeid ademt toch een relaxte sfeer uit. Het vervaardigen van de rompen en dekken is bijna uitsluitend handwerk. In andere delen van het productieproces komt er bijna geen hand meer aan te pas. Voorbeelden daarvan zijn dat gezaagde bomen de fabriek binnenkomen, vervolgens een freesmachine ingaan en eruit komen als maststeunen. Deze gaan vervolgens door een volledig geauto-

matiseerde lakstraat en komen er kant en klaar uit. Bavaria heeft een afspraak met Volvo, dat de motoren niet meer in kisten maar in containers worden geleverd. De saildrive is door de fabriek reeds aan de motor gemonteerd. Op deze wijze wordt de motor inclusief saildrive in 12 minuten ingebouwd. Er is ook nog een computer, die alle openingen en schroefgaten in de romp aanbrengt. In kort bestek gaat het productieproces als volgt: Na het vervaardigen van de romp en het dek gaan deze

in de oven. Vervolgens worden de vloeistoftanks ingebouwd en daarna de motor. In de productiestraat worden de interieurs in de schepen geplaatst. Daarna gaat het dek of "de deksel" erop. Nog even alles oppoetsen en daarna de kiel aanbrengen. En een nieuwe Bavaria is geboren. Misschien wat overdreven. Maar Bavaria Yachtbau bouwt 3000 schepen per jaar, dat zijn er gemiddeld 60 per week. Echt waar, je moet het zien om te geloven! Na afloop van de rondleiding kregen wij nog een perfecte lunch aangeboden. Onze voorzitter heeft op bekwame wijze in goed verstaanbaar Duits de directie van de fabriek namens ons allen bedankt. Hierna hebben wij nog een groepsfoto laten maken en zijn daarna met de luxe touringcar naar Nederland vertrokken. Een ieder had de afgelopen twee dagen zoveel ervaringen en indrukken opgedaan, dat men er in de bus niet over uit gepraat raakte. Al met al een zeer geslaagde excursie.

Jan van Veen

Baat-je VLAG

Onze Bavaria Club vlag is mooi maar aan slijtage onderhevig. Tijdens de Winterbijeenkomst kunt U gewwon weer een nieuw exemplaar aanschaffen.

Derde seizoen Méditerranée met de NATEA

Deel 1

L
A
N
G
S
Z
I
J

Het wordt wat moeilijker om met nieuwe 'histoires' te komen, zonder nogal in herhalingen te vallen, wat betreft de plaatsen die we bezoeken.

Zo zijn we nog altijd verzot op Porquerolles, Port Cros en Corsica.

Dit jaar hebben we daar Capraia en Elba aan toegevoegd en toch nog weer wat baaitjes bezocht, die we voorgaande jaren altijd overgeslagen hadden. Of omdat ze als altijd overvol bekend stonden, of wegens de minder comfortabele weersomstandigheden.

Chantier.

Maart 2003.

Hè, hè, onze Natea ligt weer op haar ligplaats.

Patrick en Evelyne hebben de romp schoongemaakt en gepoetst; de mannen van de werf (chantier Bleumer) hebben het onderwaterschip geschilderd en de schroef schoon gemaakt (kalkwormpjes) en voorzien van nieuwe anodes. Dit moet echt elk jaar gebeuren door het zeer zoute water van de Middellandse zee. "Bien mangé" (flink opgegeten), noemt Patrick het.

Bas heeft een afsluiter van het achtertoilet vervangen omdat deze totaal vast zat en niet meer afgesloten kon worden, wat toch wel een beetje een onveilig gevoel geeft.

Het op de werf zetten gaat hier goed, maar toch veel minder efficiënt dan bijv. in Elburg. Het kost twee man meer dan een kwartier om alle losse stutten met kettingen te zekeren en houtblokken aan te brengen. Daarbij komt er tegenwoordig aan weerszijden een enorm blok beton bij (keurig wit geschilderd). Ons schip (elk zeilschip met staande mast) wordt er bij de mastvoet aan vast gesjord met stevige nylon banden.

Dat is om omwaaien te voorko-

men. Elk jaar gaat er wel een zeilschip op onze werf om. De laatste keer vorig jaar augustus, toen er een kleine windhoos was. Ook de schade aan de zachte, gepolsterde banken en kussens van de vlakbij de chantier in de haven liggende motorboten door rondvliegende stukken hout, polyester ed, was behoorlijk.

Na het weer te water laten en controle van de nieuwe afsluiter op lekkage, diesel getankt: 224 liter (tank was dus bijna leeg!), 224 euro.

De volgende morgen is er toch nog wat water langs de nieuwe afsluiter gelopen en ik ontdek ook bij de afsluiter van de keuken, waar de warmtewisselaar van de koelkast op zit ook een beetje lekkage. Als Bas hem wat strakker aandraait gaat het nog wat harder lekker. 'Foute Boel!'

Samen zijn we gauw op de werf een afspraak gaan maken wanneer we weer even boven water getild kunnen worden.

"Morgen om 11 uur". Zolang kunnen we het wel houden. Het is maar een drupje water, maar toch wil je het vóór het zeilseizoen in orde hebben.

De volgende dag om 9.30 uur staat er een mannetje van de werf op de kade: "Allô, Natea?" We kunnen nu wel even in de kraan als we willen. Wie heeft het er wel eens over dat de Fransen slordig zijn of slecht hun afspraken nakomen?

Bas wikkelt nieuwe, en nu ook wat méér, teflontape om de nieuwe afsluiter en na het losschroeven van de afsluiter van de keuken ontdek ik dat hierin een scheurtje zit. Logisch dat het lekt. Op de werf een nieuwe afsluiter gekocht, flink wat teflontape erop aangebracht en daar gaan we weer te water.

Als je het eigenlijk goed beschouwt, drijft je hele schip op

zo'n rolletje of twee, drie teflontape van 2 euro 50 per stuk en hier en daar een kluitje kit.

Bijzonder belangrijk spul!!

Taxi's.

Onze jachthaven Marina Baie des Anges in Villeneuve-Loubet (plage) ligt maar 10 à 15 minuten (met de auto) van de luchthaven Nice.

's Winters rijden we met de auto naar de haven toe. Een mooie tocht over de péages, met een stop in het schilderachtige plaatsje Beaune.

Voor een lange vakantie is het niet aan te raden je (mooie) auto zo lang op het haventerrein te parkeren. Gegarandeerd ziet hij er na twee weken al 5 jaar ouder uit. De Fransen zijn vrij slordig met parkeren en slaan zonder scrupules hun portieren in jouw flank of draaien erg krap in, waarbij hun (kunststof) bumper jouw gelakte bumper schaaft.

Dus voor langere periodes gaan we per vliegtuig. Altijd met Transavia, Basiq Air.

Ruim van tevoren geboekt vlieg je voordeliger heen en weer dan wij kunnen autorijden. De brandstof alleen al voor de rit kost meer. En dan heb ik het niet eens over koffiestops en een overnachting onderweg.

Wij laten ons met een Schipholservice taxi naar de luchthaven brengen, dus daar hebben we daar ook geen parkeerproblemen. Vergeleken met de kosten voor 5 of 6 weken overdekt parkeren, wordt je voor een redelijk prijsje voor de aankomsthal afgezet of opgehaald en thuis gebracht.

Op de luchthaven van Nice staan ook altijd rijen taxi's voor de deur. Tot zover geen enkel probleem dus.

Maar om van de jachthaven naar de luchthaven te gaan moeten we

een taxi bellen. De eerste keer een telefoonnummer aan de havenmeester gevraagd. Frédérique: "Ik bel wel, wanneer en hoe laat?". Alles prima geregeld. Aan de taxi-chauffeur een kaartje met telefoonnummer gevraagd. De volgende keer dus zelf gebeld. Met een beetje klamme handen, maar alles verliep uitstekend en we werden keurig op tijd opgehaald. Na enkele keren zo prima heen en weer te zijn gebracht werden we wat brutaler en belden we pas 's middags op als we 's avonds moesten vliegen. Ook geen probleem tot die ene keer dat ik als antwoord kreeg: "We rijden niet meer op Villeneuve".

Oeps, wat nu. Met een tegenwoordigheid van geest, die enigszins door de paniek werd ingegeven, vroeg ik of hij voor mij een ander telefoonnummer had.

"Bien sûr".

Gelukkig; ik gebeld. Men meldde zich met een gemompelde naam (van misschien een taxibedrijf), maar op mijn vraag of hij ons vanavond op kon halen om naar de luchthaven te brengen, werd eerst nog meer gemompeld, daarna met de hand over de hoorn gepraat.

Ik voelde al een beetje nattigheid: dit ging niet zo goed lukken, en ja, hoor: "Nee, dat gaat niet, bel dat en dat nummer maar en zeg maar dat Jacques je gestuurd heeft".

Met trillende vingers en een droge keel het nummer gebeld: "Allô?" Dus geen ander taxibedrijf maar gewoon een collega of een kennis die de klos was vanavond. Op mijn verhaal, dat monsieur Jacques mij zijn telefoonnummer gegeven had en of hij ons naar de luchthaven kon brengen, werd duidelijk tegen gesputterd, maar het kon.

Hij was 10 zenuwslopende minuten te laat; had een gezicht als een oorworm; scheurde met een noodgang naar de luchthaven; een verzoenend gesprekje, door mij begonnen, over het mooie weer en de drukte van het verkeer werd niet gewaardeerd.

Gelukkig heeft hij ons heelhuids afgezet.

Daarna is het weer een paar keer goed gegaan. Tot onze kennissen op de haven zeiden: "Wij vragen altijd aan Frédérique, de havenmeester, of hij ons wegbrengt en ophaalt. Dat doet hij graag voor zijn klanten, en zo verdient hij wat bij. Ik vraag hem wel of hij jullie straks wil afzetten".

Dat wilde hij wel, de tijd kwam waarschijnlijk gunstig uit, omdat zijn dagtaak er opzat en hij toch naar huis ging.

Een bijzonder aardige en behulpzame man en vrolijk babbelend reed hij ons naar het vliegveld. Sputterde tegen toen wij hem wilde betalen voor de rit; wij moesten maar bellen wanneer we wisten op welke dag en hoe laat ons vliegtuig de volgende keer aankwam, dan zou hij ons weer ophalen en dan konden we de volgende keer wel wat betalen.

Dit voorjaar hebben we het hem zelf gevraagd en hij haalde en bracht ons weer even graag, leende zelfs een auto van zijn zwager, omdat zijn eigen auto kapot was. Direct voor de luchthaven is een parkeerstrook voor gratis kort parkeren, die heet: "kiss and fly".

Daar stopt Frédérique dan en laadt onze tassen uit. Zo iemand moet je in ere houden; dus ik roep: "Ah! Kiss and fly" en geef hem op elke wang een zoen. "Merci, merci bien, Frederique!"

Nog nagrinnikend frommelt hij dan het geld dat wij hem betalen snel weg, bang dat iemand het ziet.

Visjes (en meeuwen).

Dit afgelopen jaar is het spectaculaire aanbod aan zeebewoners van de eerste twee jaren wat teruggelopen. De eerste ontmoeting was 17 mei om ± 11.00. Als we tussen de eilanden Porquerolles en Port Cros varen komen we een groepje dolfijnen tegen. Zo te zien maken ze nogal wat lol. Er wordt zelfs hoog uit het water gesprongen. Daar in de buurt drijft een grote rubberboot van een duikschool. De opvarenden liggen allemaal in het water om te kijken. We zien de dolfijnen ongeveer een kwartier

lang dollen, dan gaan ze weg. De tweede ontmoeting gedurende de oversteek van de kust naar Corsica: een paar groepjes dolfijnen en heel ver weg een walvis. De derde gedurende de oversteek van Elba terug naar Corsica, toch gauw zo'n 80 mijl. Ongeveer midden op zitten we in de kuip geheel comfortabel (bijna geen wind meer) te lunchen, als ik gewoon-tegetrouw even om me heen kijk. Schuin bakboord vooruit, behoorlijk ver weg zie ik zo op het eerste oog een heel klein motorbootje liggen. Ik denk nog: Tjonge, die zijn met zo'n klein bootje wel erg ver uit de kust aan het vissen!, als het "motorbootje" plotseling nog verder omhoog komt en met een grote plons opspattend water ten onder gaat!! Geen bootje: de kop van een grote walvis!

Koortsachting zoek ik de verrekijker, maar daar gaat zijn staart al onder. Weg. Niet meer boven zien komen. Maar zoiets geeft toch elke keer weer een kick.

Villefranche, 's middags ten anker in de baai. Zeven meter diep; je ziet de Posidonia (soort zee gras) op de bodem onder je zachtjes wuiven. Stukjes oud brood voor de zwerm visjes (kleine vuurzeebrasems, zwaluwstaartjes en geelstreepbrasems) achter de boot.

Een bijna volwassen geelpootmeeuw komt ook eens kijken. De visjes trekken zich een beetje terug; tenslotte zijn meeuwen ook dol op visjes. De grote meeuw (net zo groot als onze zilvermeeuw en er ook aan verwant) pikt eens keurend in de drijvende stukjes brood. Het brood valt onder deze ietwat ruwe behandeling verder uit elkaar, maar hij eet er niet van.

"Ach, meneer blijft geen ordinaar brood!" voeg ik hem smalend toe. "Wat blijft meneer dan wel? Zal ik soms een blikje zalm of sardientjes voor meneer opendraaien?". Terwijl ik hem zo ietwat denigrerend toespreek schiet zijn kop bliksemsnel naar beneden en heeft hij het al te begerige visje, dat gulzig en onvoorzichtig dichtbij kwam, te pakken.

Daar komt de aap uit de mouw! Hij had dat brood best wel lekker gevonden, maar blijkbaar had hij uitgevonden of geleerd dat om brood vechtende visjes onvoorzichtig zijn. In de kortste keren had hij zo twee visjes gevangen. De volgende morgen weer wat brood aan de visjes geofferd. Ik voel me ietwat schuldig. Door het in zuivere onschuld voeren van brood de vorige dag heb ik er indirect aan meegewerkt dat de vistand verminderd werd, i.p.v. dat deze er beter van werd. Ik roep nog: "Snel eten, er is nog geen meeuw te zien" of er strijkt alweer een bijna volwassen geelpootmeeuw tussen het brood neer.

Het zelfde tafereel speelt zich af. De meeuw (dezelfde als gisteren?) komt op het brood af en eet gulzig een paar stukjes op. Hij heeft echt honger, maar laat er toch een paar liggen. En ja, daar heeft hij alweer een visje te pakken. Hij is bewust met mijn brood aan het vissen! De laatste, die hij vangt, is een redelijk uit de kluitengewassen vuurzeebrasem en voor dat hij deze in de doorslik positie gemanoeuvreerd heeft, wordt hij al achterna gezeten door een horde altijd hongerige jonge geelpootmeeuwen. Binnensmonds protesterend vliegt hij met zijn buit weg. Wat een opportunist, letterlijk van

het zuiverste water! Als wij gasten aan boord hebben en we te midden van een flinke school Gestreepte Dolfijnen (een kleinere soort dan de bekende 'Flipper' met een lichte streep over de flanken) belanden, is iedereen natuurlijk dol enthousiast. Wij kijken dan eens bestudeerd op ons horloge en zeggen: "Hm, ze zijn wat aan de late kant. We hadden deze groep eigenlijk een kwartier eerder besteld". Maar evengoed vinden wij het nog steeds prachtig.

In de volgende langszij deel 2 van dit mooie verslag.

Baat-je **POLO**

Tijdens dereis naar Giebelstadt werd er een primeur gepresenteerd BAVARIA-POLO`S (in alle maten) Voor slechts € 10 per stuk. Geen wonder dat ze wegvlogen. Tijdens de Winterbijeekomst is er weer een gelegenheid zo'n polo aan te schaffen.

Baat-je **Deurtje met schuifluik**

In onze Bavaria 30 sliep onze dochter de eerste twee jaar alleen in de punt. Als de deur van de punt open bleef kon zij er uit vallen. Zouden we de deur dicht doen zat zij in een volledig gesloten hut wat zij niet leuk vond. Om dit op te lossen heb ik een deurtje gemaakt met een verstelbaar schuifluikje.

Zo kon het deurtje dicht en was het voor haar en voor ons toch open (zie foto). Het schuifluikje kon aan de buitenkant op verschillende standen open gezet worden. Voor wie hier interesse in heeft heb ik een bouwtekening beschikbaar.

Frans de Wit

Gerben van Bers zeilt de 24-uurs aan boord bij Bert Piels.

“Erg vermoeiend, maar leuk”

Maarssebroek - Als armada voeren eind augustus achthonderd schepen Medenblik binnen. Een dag eerder waren ruim 3000 zeilers van start gegaan, voor wat zij noemen “de 24-uurs”. Zo ook Gerben van Bers uit Maarsse die 24 uur in touw was om dit evenement één keer in zijn leven mee te maken. In zijn woning in Zwanenkamp verteld hij enthousiast over zijn ervaringen tijdens het 24 uur zeilen op het IJsselmeer en Markermeer. “Heel enerverend, erg vermoeiend maar zeer leuk”, is zijn reactie.

“Zeilen doe ik eigenlijk al heel erg lang. Als klein kind fascineerde het water me eigenlijk al. Mijn ouders zijn met zeilen begonnen en later

heb ik zelf een boot gekocht. Klein begonnen en daarna naar een steeds grotere boot. Nu zeilen we met ons gezin in een Bavaria, niet te verwarren met het biermerk, Maar het is in de zeilsport een bekend merk. Het is een droompje van ons, de boot die we nu hebben,” verteld Gerben. De familie van Bers is lid van de vereniging van Bavaria-zeilers en kwam zo in contact met andere enthousiaste zeilers. Al een paar jaar zat Gerben op de reservebank om mee te mogen doen aan de tocht der tochten. Bert Piels eigenaar van de “Windrose”, zocht een team om deel te nemen aan de 24-uurs race. Naast Gerben die onder andere als stuurman fungeerde, gingen

ook Patricia (stuurvrouw) en Peter mee (navigator en voordekker). “Om kwart voor zeven ‘s avonds vertrokken we vanuit Muiden, na ons eerst even gemeld te hebben bij de startboot. Het is bij zo’n race de bedoeling dat je zoveel mogelijk mijlen maakt. Dat doe je door raken te volgen, dat zijn rechte lijnen van boei naar boei. Je moet dus goed kunnen navigeren en tactiek-bepalen om zo hoog mogelijk in het klassement te eindigen. Daarbij moet je rekening houden met de windrichting en ook proberen zoveel mogelijk de spinaker op te zetten. Daar maak je extra vaart mee en win je dus tijd. Want het blijft een wedstrijd en een uitdaging.” Voorafgaand aan met wed-

Baat-je Bedstede

Inmiddels hebben wij een Bavaria 32 en zijn wij met z’n vieren. Onze zoon (1 jaar) en dochter (3 jaar) slapen nu samen in de punt. De punt heb ik door middel van een paar eenvoudige platen (30 cm hoog) verdeeld in twee kleine bedsteden. Zo hebben ze allebei een eigen plek en kunnen ze er niet uit rollen (zie foto). Aan de kant van onze zoon heb ik voor dit jaar een opzet plaatje gemaakt zodat hij er ook niet overheen kan klimmen.

Frans de Wit

strijd om op elkaar ingespeeld te raken en de taken te verdelen. gokelement.

Voor dat werkelijk gestart werd voor de wedstrijd is de bemanning al de gehele dag bezig met de voorbereiding : de boot werd klaar gemaakt en naar Muiden gevaren en de globale tactiek moest bepaald worden.

En alles moet op de wind gebeuren tijdens zo'n race, je mag alleen de motor gebruiken bij de sluisen om van het Markenmeer naar het IJsselmeer te komen, of naar de Waddezee te varen.

En dan flik gas geven bij de sluis om eruit te varen tot het punt waarop de motor weer uit moet zo glijd de boot lekker door en kun je weer extra mijlen maken.

De 24 uurs heeft ook een gokelement in zich dat maakt het extra leuk.

We wisselen elkaar af tijdens het etmaal en af en toe knapten we een uitje, maar je helpt elkaar ook de 24 uur door.

Het is best wel moeilijk om op en top geconcentreerd te blijven en het optimale te halen uit de boot. De navigator moet elke wind verandering vertalen in de koers bepaling.

Het blijft meten en lijnen trekken, 24 uur lang.

Met behulp van de platte japper, de reken machine dus, en GPS ben

je constant bezig om de rakker te volgen.

Het is een wissel spel, een samen spel tussen de bemanning in de kajuit en op het dek als ook een spel met de weersomstandigheden, hoe ga je daar mee om . We hadden een goede sfeer aan boord en gingen uit van een leerproces.

Wanneer iets fout ging spraken we van, beperkt slim.

Je moet toch 24 uur bij me elkaar zitten en dan kan je het net zo goed leuk houden, wij zijn allemaal zeil fanatiekenlingen en hebben echt als team gewerkt.

's nachts

"Het is erg enerverend, maar mag-nifiek vooral als je "s avond de duisternis in gaat", dat is een psychologische omslag.

De kleuren verdwijnen en je moet je op een hele andere manier oriënteren. Soms zie je de boeien met hun flikker lichtjes en soms als je bij steden in de buurt zeilde zag je een licht koepel met een waas van licht.

Prachtig, en dan zaterdag ochtend de zon weer zien op komen en het warmer voelen worden.

Het mooie is ook wanneer je alle schepen naar Medenblik ziet varen. De start was verspreid over het zeil gebied, maar de finish was in Medenblik dan zie je als een arma-

da alle schepen de zelfde koers varen richting de haven.

Dan is het boot aan boot aan leggen , de boot vierkant hebben (opruimen) en in de gaten houden hoe je stand in het klassement is. In Medenblik is het dan zaterdag avond een groot feest, gezellig kletsen en wat drinken tot in de kleine uurtjes.

Traditioneel wordt er zondag ochtend een Engels ontbijt genomen. Dan steek je je hoofd boven de kajuit uit en ruik je allerlei lekkers. Tevens is er op zondag morgen de uitslag van de wedstrijd. In onze klasse waren we als 17e geëindigd..

Best een mooie prestatie, we hadden totaal 130 mijl gevaren en dat was wel gemiddeld zo'n 6 mijl per uur.

We waren ook mooi op tijd binnen, 2 minuten voor de eind tijd, waardoor we geen straf mijlen kregen. Daarna ging ieder zijns weegs en waaiert uit, de brug van Medenblik is meer open dan dicht, maar iedereen accepteert dat.

Het enige wat tegen viel was de aandacht in de media, daar hadden de zeilers wel wat meer van verwacht.

Maar de ervaring van het 48e uur in touw zijn had Gerben niet willen missen.

Baat-je

De vliegenplaag

Op en rond het IJsselmeer ziet het zomers soms zwart van de vliegen. Het kunnen ook muggen zijn als de beestjes maar een naam hebben. Wij hadden gasten aan boord toen een hele horde een landing maakte op onze Aruba. Vooral onze zondagse boot kussens moesten het ontgelden. De vorige blauwe effen kussens voor dagelijks gebruik, waar je nauwelijks wijnvlekken en sporen van plat gezeten olijven op ziet, lagen in de bakskist.

Toegegeven de in de Bavaria blauw met wit gestreepte kussens zijn een lust voor het oog. De kuip krijgt wat weg van een trendy luxe motor sloep. Een vrouwelijke gast was continu bezig de beestje te verjagen gelijk de mobile brigade en stel relschoppers.

Zelfs het waterkanon hielp niets (puts water over de boot) Wat is dit irritant, ik zou hier niet willen varen!

Wat vind jij er nu van ? Kijk die vliegen leven maar 1 dag, dat is hun hele leven.

Ze noemen ze niet voor niets eendagsvliegen en toch voel ik mij vereerd dat ze dan voor een verblijf onze Bavaria uitkiezen.

November 2003

BAVARIA BROKERS IN PORT ZÉLANDE

Holland Sailing Port Zélande heeft naast For Sail Yachtbrokers een specifiek in Bavaria Yachts gespecialiseerde jachtmakelaardij geopend onder de naam Bavaria Brokers. Holland Sailing Port Zélande, dat geleid wordt door de gebroeders Jan-Ward en Rens van Dantzig, fungeert als support center van Holland Sailing, de in Workum gevestigde importeur van Bavaria Yachts.

Inmiddels is het aanbod aan gebruikte Bavaria's, waarvan een fors aantal ligt afgemeerd aan de eigen verkoopsteiger in Marina Port Zélande te Ouddorp de 20 gepasseerd en zijn de eerste daadwerkelijke verkopen een feit.

Op vrijdag 2, zaterdag 3 en zondag 4 april 2004 organiseren Jan-Ward en Rens van Dantzig hun tweede Forsailboatshow@thewaterfront, die vorig jaar ruim 3500 bezoekers trok en nu grootschaliger zal zijn. Een groot gedeelte van de huidige Bavaria-range en een fiks aantal gebruikte Bavaria's zullen ook dan te bezichtigen zijn. Het is de bedoeling, dat op het fraaie Grevelingemeer, het grootste zout water-binnenmeer van Europa, kan worden proefgevaren.

Naar alle waarschijnlijkheid zal –mede op grond van het succes van dit jaar– ook tijdens de (Holland Sailing Port Zélande) Delta Week, het grootste zeilwedstrijd-evenement van Zeeland, aan de Nieuwe Haven te Zierikzee een drijvende Bavaria Boatshow worden georganiseerd.

Dit zal plaats vinden in juli.

Naast hun professionele watersportwinkel de Waterfront Store, For Sail Yachtbrokers, Bavaria Brokers en het support center van Holland Sailing hebben Jan-Ward en Rens van Dantzig inmiddels ook de leiding over Contest Yachts Zeeland en Contest Brokerage Zeeland. Voor deze bedrijven richten zij zich op het zuiden van ons land en België.

Baat-je *Lampje voor 's nachts*

Nachtlampje of orintatieverlichting voor een paar euro
En voor minder dan 5% van het verbruik van een 10 watt lampje.

Bij ons aan boord, in het toilet aan het plafond en in de salon aan BB zijde, vooraan bij het hoofdschot, brand de hele nacht een blauw ledlampje met een hoge lichtopbrengst.

Het is voldoende om in het schijnsel hiervan te doen wat nodig is.

Wakker word je er niet van. Het is net volle maan aan boord.

Overdag verraadt het blauwe pareltje dat hij nog aan staat.

Bij het gebruik van een wit ledje zie je dat bijna niet, bovendien is deze duurder.

Hoe te handelen?

Bij onze nieuwe Bavaria 32 zijn de lampjes aan het plafond van verchroomd messing.

Het beweegbare gedeelte zit aan een ringrand, welke je met een schroevendraaiertje los kan wrikken van de rest van het armatuur. Er zitten hiervoor deukjes in de rand.

Nu kun je 2 schroefjes zien waarmee het armatuurtje vastzit aan het plafond. Als je ze los draait, hangt het hele spul aan een blauwe en een witte draad. Beiden zijn met een zogenaamd mannetje-vrouwetje verbinding aan het boordnet gekoppeld.

Voordat we die van elkaar halen, kijken we of de spanning er af is.

Zonodig even isoleren en de spanning kan er weer op.

Aan de onderzijde van het lichtarmatuur, is naast de ringrand nog 6 a 7 mm beschikbaar. Dit is net genoeg voor ons ledje van 5mm. Op een willekeurige plaats boren we van binnen uit een gaatje van 5 mm in deze vrije ruimte van de rand.

Aan de schuine zijkant op ongeveer 1.5 a 2 cm van boven, kan tegenover de bestaande schakelaar, een gaatje voor het ledschakelaartje worden geboord. Van binnen uit boren geeft minder kans op zichtbare beschadiging. Deze plaats, de andere kant dus van de bestaande schakelaar, komt vanuit het gangpad niet of nauwelijks in het zicht.

Aansluiten van de plus.

Aan de ledschakelaar solderen we een draadje met een weerstand van 1kilo ohm. Deze gaat naar de bestaande plusdraad.

Het oude mannetje wegnippen en een nieuwe met de beide draden erin aanknijpen.

Vanaf de ledschakelaar gaat een ander draadje naar de lange poot van het ledje.

Aansluiten van de min.

Aan het korte ledpootje een draadje solderen en samen met de bestaande mindraad aan een nieuw mannetje knijpen.

Voordat ik het ledje met een vallende druppel secondelijm vastzette, zaten de schakelaar en het mindraadje er al aan, keurig met een krimpkousje gesoleerd.

En u raadt het al voordat het schakelaartje vast ging, zat het plusdraadje met de weerstand van 1 k ohm er al aan gesoleerd en met een krimpkousje gesoleerd.

Kosten

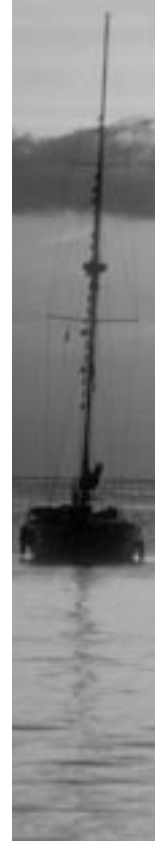
Weerstand 1k 0.10 euro Twee mannetjes 0.50 Draad en krimpkous 1.90 euro

Schakelaar 1.50 euro Led afhankelijk van kleur en lichtopbrengst 0.40 tot 4 euro

Voor meer uitleg of onderdelen: c.j.bakker@planet.nl

SUCCES

L
A
N
G
S
Z
I
J

Lidmaatschapregels BAVARIA CLUB

Daar wij geen club zijn met statuten en of reglementen zijn er wellicht enige onduidelijkheden over het lidmaatschap van de club. Vooral betreft het hier die leden welke een jaar gratis lid zijn via de importeur en er daarna vanuit gaan dat de club moet vragen of ze lid willen blijven, dit is echter niet de situatie. Een lid van welke vereniging of club danook moet indien dit lidmaatschap door het lid beëindigd wenst te worden voor 31-12 van het lopend jaar het lidmaatschap opzeggen schriftelijk aan de secretaris of de penningmeester, daar de contributie anders over het komende jaar volledig moet worden voldaan.

“Spelregels” leden BAVARIA CLUB:

1. Leden kunnen zich opgeven aan het bestuur, indien deze opgave komt na het pinksterweekend, zullen deze leden met ingang van 01-01 van het volgende jaar worden ingeschreven, wel ontvangen zij het winterclubblad en de uitnodiging om deel te nemen aan de winterbijeenkoms. Tevens ontvangen deze leden het voorjaarsclubblad, indien voorradig en een gratis clubvlag;
2. Leden kunnen via een aanbod van de BAVARIA importeur een jaar gratis lidmaatschap aangeboden krijgen, waarbij dezelfde regels gelden als omschreven onder 1.;
3. De hoogte van de contributie wordt jaarlijks vastgesteld op voordracht van het bestuur in de winterbijeenkoms;
4. De leden ontvangen in februari van het nieuwe jaar een rekening voor het lidmaatschap van de penningmeester;
5. Bij verhuizingen en/ of andere schepen dit graag schriftelijk melden aan de secretaris, dit in verband met de leden administratie;
6. Opzeggingen zijn alleen geldig voor 31-12 van het lopende jaar, anders gaat dit pas in het jaar daaropvolgend en is nog de volledige contributie verschuldigd!!! Het bestuur moet namelijk bij de winterbijeenkoms een redelijke begroting in kunnen dien en waarbij de contributie de grootste bron van inkomsten is.

Bijzondere leden/ sympathisanten Bavaria club:

1. Oud bestuursleden, die vanwege gezondheidsredenen niet meer kunnen zeilen, maar wel willen blijven varen, kunnen door het bestuur benoemd worden als ereleden, die geen contributie betalen;
2. Leden welke wel blijven zeilen, maar niet in een BAVARIA schip, mogen als sympathisant de club blijven ondersteunen en mogen alleen deelnemen aan de winterbijeenkoms (ook niet als start of finishschip bij de pinksterbijeenkoms), deze leden betalen een donatie, overeenkomstig de normale contributie;
3. Aspirant leden welke nog geen BAVARIA schip hebben, maar er wel een willen kopen, kunnen onder dezelfde voorwaarden als onder 2. genoemd sympathisant worden.
4. Overigens gelden dezelfde opzeggingsvoorwaarden als voor de normale leden van de club, ook ereleden die geen belangstelling meer hebben voor de club, verzoeken wij dit kenbaar te maken om kosten te besparen.

Het bestuur.

Je houdt het niet voor mogelijk!

In onze vakantie lagen wij bij toeval naast een vrijwel nieuwe Bavaria 34. Doordat onze 340 qua maten veel overeenkomsten heeft, was er voldoende gesprekstof. Het sympathieke echtpaar dat voor het tweede seizoen met de boot voer deed ons verbazen.

Een verklaring is misschien het feit dat ze van jongst af aan al zeilde. Ze zullen veel in kleine zeilboten gevaren hebben, want de puts had nog steeds een volwassen (d)rol. Nog nooit hadden ze het toilet gebruikt voor een grote bood-

schap, "Kan dat wel?" vroegen ze ons. Ja dat kan! "Toch maar mooi van Bavaria" zei de vrouw tegen haar man. Dat je zoveel als mogelijk naar een toiletgebouw moest gaan was verder overbodig om te vertellen.

Ad Dupain

Reisverslag van Ger & Ineke Vlaming met de Rhea vanuit Hellevoetsluis naar ...

De Rhea is een polyester zeiljacht type Bavaria 38H. Voor de communicatie maken wij gebruik van een satelliet telefoon. Voor vragen m.b.t. ons reisverslag zijn wij (gratis) te SMS-en op onze Iridium telefoon nummer +88 1631 5297 48 via de internet website <http://www.iridium.com/>. Klik op "send a satellite message", vul het telefoonnummer in en typ een bericht van maximaal 120 karakters.

Wij zijn op vrijdag 15 augustus 2003 rond 18.00 uur vertrokken uit Hellevoetsluis voor een minimaal 2 jaar durende tocht met het plan om via de Canarische Eilanden, de Caribbean en de Azoren een rondje Atlantic te maken. We hebben voor onszelf het voorbehoud gemaakt om, naar believen en afhankelijk van de windrichting van dit plan af te wijken.

Veel belangstelling en goede wensen van de leden van de Watersportvereniging Hellevoetsluis. Er lag een leuke attentie aan dek van onze steigerburen Rob en Helma en we werden uitgebreid uitgezwaaid door de thuisblijvers. Door de familie, op hun boot, uitgeleide gedaan tot in het Slijkgat. Mooie wind: noord 4. Om 3 uur s'nachts afgemeerd in Blankenberge. Zaterdagochtend om kwart over negen volgetankt met diesel en op de motor vertrokken, want er was weinig wind. Later in de middag wat meer wind: NO 4. Zeilen erbij en, voor het eerst "Peter" (Peter Förthmann van Windpilot), onze nieuwe windvaanstuurinrichting erbij. Gaat goed, echter wel even wennen aan het juist afstellen en het aanpassen van de zeiltrim, want die is wel belangrijk voor "Peter". Rond 19.00 uur langs Cap Griz Nez het Kanaal in.

Zuidelijk langs het verkeersscheidingsstelsel (de Vergoyers). Zeer drukke scheepvaart in de East Bound Lane: een lange tijd waren er steeds wel 9 vrachtschepen in zicht! 's Nachts afnemende wind tot NO 2 tot 3. "Peter" doet het best, ook voor de wind, maar er moet niet teveel zeil op staan, want dan loopt hij af en toe even uit z'n roer. Misschien nog een andere afstelling? De handleiding er nog maar eens op nalezen. De (elektrische) Autohelm ST6000 doet het dan nog wel probleemloos, maar eet wel Ampères en daarvan zijn er, met een koelkast en een vrieskistje op volle kracht aan het werk, vaak toch wat te weinig beschikbaar. Zondag over het algemeen vrij weinig wind, maar wel uit het noordoosten. Gezeild met Peter aan het roer en ook een flink stuk op de motor gevaren. Geen land meer gezien behalve vaag Cap de la Hague en natuurlijk bij aankomst Alderney, waar we half tien 's avonds aankwamen. Om de stroom tussen Wight en Normandië niet tegen te krijgen, hebben we nog flink moeten doorvaren, met als resultaat dat we, juist bij de kentering Braye aanliepen. Daar een vrije mooring aangepikt en slapen! 's Ochtends, maandag 18 augustus, vertrek bij dageraad om met de laatste stroom mee Guernsey te kunnen halen, wat ook weer net gelukt is. We wilden daar tanken, omdat er in Alderney nog niet genoeg water stond om de diesel-pomp in het oude haventje te bereiken. Tijdens het wachten in Guernsey een oude kennis: Pierre Kreuze tegengekomen en wat bijgekletst. Hij was weer op de terugweg na twee maanden met zijn Bavaria rondgetrokken te hebben. Na het tanken, stroom of geen stroom, koers gezet naar Île d'Ouessant. Eerst vooral dwars-

stroom, later mee en dan weer tegen. De volgende ochtend rond zes uur Île d'Ouessant, net voor de vloed gerond en de Atlantische Oceaan op. Lange deining maar rustige zee. Koers gezet op Kaap Finisterre in NW Spanje. In de loop van de ochtend kwam er wat wind uit het NO en de berichten beloofden een hoge drukgebied boven de Golf van Biskaje en een lage drukgebied boven Spanje met daartussen een flink toenemende wind. Gelukkig wel uit de goede richting: NO. Het is uiteindelijk 7 à 8 Beaufort geworden. Bij 125 m diepte stopte het echolood ermee, de diepte die toenam naar ruim 4 km kan hij niet aan. Woensdag om 8 uur 's morgens een walvis gezien. Eerst alleen de druppelwolkjes als hij of zij uitademt, daarna even bijna het hele beest gezien: minstens net zo groot als ons schip en misschien wel zwaarder dan onze 7,5 ton! Voorzichtig er omheen gevaren want direct contact lijkt ons minder gewenst! 's Middags iets aantrekkende wind: NO 4. Grootzeil aan lij, genua uitgeboomd en genua 2 ook aan lij. Perfect, 7 knopen gemiddeld. Donderdag was de wind toegenomen tot ONO 6 en in de middag, in de buurt van de Spaanse kust, tot 7 à 8. Ca 30 mijl NW van La Coruña voor het eerst Dolfijnen gezien. Tjonge wat zijn die snel! Gedurende ruim een kwartier een uitgebreide Dolfijnenshow gezien. Soms zo dichtbij, dat je ze zou kunnen aanraken. Gelukkig waren ze zo slim om niet in de propeller van het sleepaggregaat te happen. Daar hebben we wel even over ingezet. Om 18.30 uur voor anker gegaan in de Ria de Camariñas, een prachtig beschutte baai, net noordelijk van Finisterre. Daar kwam Geert van Geert & Ineke aangeroeid in z'n dinghy en

vertelde onder de koffie, dat hij vanuit La Coru_a gekomen was en onderweg zijn giek had gebroken. Vrijdag een rustdag gehouden, in Camari_as geluncht en 's middags begonnen met het proberen om weerkaarten via de computer te ontvangen. Prachtig, allemaal zwarte strepen. Toch wel ergernis omdat we het niet voor elkaar kregen om iets bruikbaar op het scherm te krijgen. Pas een dag later, na veel proberen en het uitgebreid raadplegen van de help functie, de goede instellingen gevonden. Het grootste probleem bleek het extreem schuin afdrucken van de kaarten (slanted), waardoor je alleen maar strepen zag.

Zaterdag 23-8-03 van Camari_as naar Muros, jawel aan de Ria de Muros, gemoterd. 35 mijl in bijna absolute windstilte en een golfhoogte van een halve meter, waar we 2 dagen eerder nog niet over de golven heen konden kijken.

Onderweg van een tweede Dolfijnenshow genoten. Waarschijnlijk vinden ze Hollandse boten interessant, want ze taalden niet naar een voorbij varend Spaans zeiljacht waarop toch ook enthousiast naar "onze" dolfijnen gewezen werd.

Op onze ankerplek bij de haven van Muros, juist toen het donker werd kwam er een rubberboot met 3 geüniformeerde mannen langs. Dat bleek de douane te zijn. Bij het licht van een piepklein zaklantaartje een uitgebreid formulier ingevuld en weer vertrokken naar de volgende boot. Er lag nog een 10-tal schepen (waaronder 4 nederlandse jachten), dus ze hadden nog wat te doen.

Overigens zeer correcte en erg aardige mensen.

Na een rustdag, ja we onthaasten ons, van Muros, tussen de rotsen en eilandjes door naar de volgende inham, de Ria Arosa gevaren. In Sta Eugine de Riveira kregen we spontaan bezoek van Wim van de "Ithaka", een collega "vertrekker", die een jaar beschikbaar heeft voor een rondje Carieb. Wim wist ons te vertellen waar de loca-

le Internet (Cyber-) shop te vinden was en we hebben de gelegenheid te baat genomen om digitaal contact met het thuisfront op te nemen.

Tevens inkopen gedaan bij een enorme supermarkt, vlak bij de haven. 's Middags ankerop. Nou ja ankerop? Wij weten nu wat er bedoeld wordt met "foul" als dat als ankergrond aangegeven staat. Aan ons hoofdanker zat alleen maar genoeg "bladspinazie" voor een weeshuis, maar in het achteranker dat we voor ons comfort ook uitgebracht hadden, zat ca 20 meter roestige staalkabel \varnothing 15 mm. Gelukkig hebben we, na een half uur worstelen, ook dat anker geklaard en konden we de Ria veder gaan verkennen. 's Avonds bij een eilandje voor anker en de volgende dag, met harde tegenwind naar Bayona, waar we 2 dagen achter getuide ankers, verwaaid gelegen hebben. Bayona heeft een gezellige oude stad waar we, in een eeuwenoud gebouwtje in een smal straatje de plaatselijke Cybershop gevonden hebben. Wel nadat we er al driemaal langsgelopen waren!

Zaterdag 30 augustus, eindelijk naar Portugal. Wat een lang land is dat! Achtereenvolgens via Povia de Varzim, Leixões, Figuera da Foz, Peniche en Caiscais naar Lissabon, waar we donderdag 4 september arriveerden. Lissabon verkend door domweg de bij de eerste bushalte in te stappen en naar het "Centro" te vragen. Toen we bij het eindpunt kwamen, hadden we al heel wat van Lissabon gezien en we zagen de buschauffeur (wat kan die messcherp rijden!) denken: donders daar zitten die buitenlanders nog steeds! We mochten blijven zitten en hij heeft ons keurig op een andere bus gezet, die wel naar het centrum ging. Bruisende stad met heel veel mooie oude gebouwen en veel toeristen.

Aangezien wij dezelfde drang als trekvogels blijken te hebben, die bij naderende herfst naar het zuiden trekken, de volgende dag om

13.00 uur (nederlandse tijd. In Portugal is dat 12.00 uur.) weer de trossen los en naar Setubal gevaren. Begonnen met NW 4-5 en aangekomen met NW 7. De wind blijkt steeds behoorlijk aan te trekken in de loop van de middag, maar als de richting vanuit het noordelijke kwadrant blijft is dat niet zo'n probleem. In Sebutal bezoek gehad van de Brigada Fiscal (douane). Ook weer heel sympathieke mensen, die kennelijk pas bij de schemering actief worden. Overigens wordt bij iedere jachthaven een formulier in veelvoud ingevuld aan de hand van de scheepspapieren (ICP) en onze paspoorten. De kopiën gaan naar de Politie, de Paspoortcontroleurs en naar de Douane. Op papier althans wordt je goed in de gaten gehouden. Via Sines naar Lagos, om de hoek bij Cabo de São Vicente (waar het ook ineens Beaufort 7 begon te blazen). In verband met de harde wind de haven van Lagos ingegaan (marina) Even slikken i.v.m. het havengeld van 35,00. Maar ja dit is pas de derde keer dat we havengeld betaald hebben, deze reis.

De volgende dag wat minder wind en naar Portimão vertrokken. Op ons dooie gemak in de zon gezeild en in de voorhaven voor anker, vlakbij het strand. Prachtig om te liggen en heel gezellig. We blijven hier een paar dagen. Op zaterdag 13.09.03 zijn we vertrokken naar Faro.

De aanloop is niet moeilijk, maar er liggen wel banken en het stroomt er behoorlijk. Opletten dus. Mooi voor anker in een soort waddengebied. De volgende dag op weg naar Vila Real de Santo Antonio. We gaan voor anker in de rivier de Guadiana met aan de ene kant Portugal en aan de andere kant Spanje. Op dinsdag 16.09.03 gaan we de jachthaven van Santo Antonio binnen en huren we een auto voor familie bezoek in Spanje en om de omgeving te verkennen.

Tot onze grote verbazing ontmoeten we in de jachthaven van Vila

Real de Santo Antonio, Jan Poppeliers, een voormalig medeclublid van de Elan Club uit de tijd dat we een "Elan" zeilboot hadden. Hij woont nu in Portugal en zeilt in de zomers op de Middellandse zee.

Op vrijdag 26.09.03 gaan we weer op weg: via Faro, waar we 's nachts achter Ilha da Culatra ankeren, naar Portimão van waaruit we de oversteek naar de Canarische eilanden willen maken. Hier hebben we gewacht op standvastig weer en goede wind. In Ferragudo tegenover Portimão nog op bezoek geweest bij Johan en Wil van de Marel, die daar een prachtig gerenoveerd huis hebben en ook hun zeiljacht: de "Horizon" hebben liggen.

Eindelijk is het op zaterdag 4 oktober zover: We vertrekken, na volgetankt te hebben met water en diesel, om ca 12.00 uur op koers 207 graden richting Canarische eilanden. Het is zonnig met een noordelijke wind 3 tot 4 Beaufort en langzaam zien we het vaste land van Europa achter ons verdwijnen. Eerst nog drukke scheepvaart op de route van en naar Gibraltar, daarna zijn we helemaal alleen op het water. De wind draait

naar NW 5 en we maken daggemiddelden rond de 140 mijl met "Peter", de windvaanstuurinrichting aan het roer. Zondagochtend een vliegend visje aan dek gevonden. Schoongemaakt, gegrild en opgegeten. Wel een mini hapje, maar toch lekker. Zondagmiddag rond 5 uur begint het op afstand te onweren. Dit houdt de gehele nacht en een deel van de volgende ochtend aan. Onophoudelijk bliksemt en dondert het, van wolk tot wolk en vanuit zee naar boven. Een luguber gezicht, maar er komt gelukkig weinig wind uit, helaas wel regen. Woensdagochtend bij zonsopgang arriveren we bij de Canarische Eilanden en gaan we voor anker in een prachtige baai bij het eiland Graciosa: Playa Francesa, net ten noorden van Lanzarote. Heerlijk weer, zon strand en helder water. Ca. een half uur lopen naar het dichtstbijzijnde dorp voor boodschappen. Na een paar dagen verder gegaan naar Arrecife op Lanzarote. Vervolgens via Playa del Poso naar Playa Blanca op het zuidpuntje van Lanzarote. Hier zijn we overgegaan op de plaatselijke wintertijd, wel steeds tussen de 25 en 30 graden Celsius!

Woensdag 15 oktober naar Gran Tarajal op Fuenteventura, daarna naar Morro Jable. Dat alles bij een noordoosten wind van 3 tot 4. Op vrijdag met een noordelijke wind 4 tot 5 in 9 uur overgestoken naar Las Palmas de Gran Canaria. Las Palmas is een metropool en een belangrijke havenstad met enorme containerschepen en druk verkeer van andere commerciële scheepvaart. Tevens een enorme jachthaven plus ankerplaats voor jachten in de haven.

De volgende dag naar Playa des Ingles aan de zuidkant van het eiland, het toeristencentrum van Gran Canaria. Daar hebben we een aantal dagen doorgebracht met vrienden die daar op vakantie waren. We hebben wat rondgetoerd in de zon en matige wind en veel voor het strand voor anker gelegen en een excursie naar "Sioux City" gedaan. Op dinsdagmiddag afscheid genomen en prompt gaat het te regenen dat het giet. Zal wel niet lang duren want het is hier droog als gort.

Groetjes van Ger en Ineke
21 oktober 2003

Je houdt het niet voor mogelijk! 2

In de Noorderhaven van Harlingen werd ik uitgenodigd door 2 goed uitzijnde jonge dames (boven de zestig worden de grenzen ruimer) om hun motorboot van binnen te bekijken. De aanleiding was mijn opmerking, bij het vastmaken van de landvast te hoogte van hun achterdek, dat hun boot er zo goed en onderhouden uitzag. Mijn vrouw begon zich al ongerust te maken, omdat ik

snel onderdeks verdwenen was en daar ook lang verbleef. De dames hadden gezien het zeer warme weer de laatste badmode aan wat al enkele mannelijke voorbijgangers op de kade steeds achterom deed kijken. Dat valpartijen over de bolders en landvasten zijn uitgebleven mag een wonder genoemd worden. Wat is zo'n motorboot mooi van binnen en de achterhut is nog fraaier dan

van een Ocean. Het meest verbaasde mij een blikjesverkleiner bij de Stuurstand. Later toen de mannen terug kwamen hebben wij diverse lege blikjes plat zien persen als een bierviltje. De twee dames, het waren zuiderburen, hebben ook onze Bavaria van binnen gezien en vroegen zich af wat wij met onze lege blikjes deden.

Bavaria zeiljachten... drijvende caravans?

Wellicht is uw aandacht getrokken door de titel van dit artikel? Mooi, want de vraag is actueel en tevens interessant. Hoe vaak hoor je collega watersporters enigszins laatdunkend spreken over een Bavaria zeiljacht? Nou, meer dan regelmatig en men schroomt niet een vergelijking te maken met een caravan. Beste mensen, er is niets mis met een caravan en ook niet met de Bavaria zeiljachten. Aangezien ik parttime professioneel met het zeilen bezig ben kom ik veel Bavaria zeilers tegen op het water en in de havens. Unaniem kan worden gesteld dat het prima jachten zijn. Goed, dit merk staat bekend als familiejacht, maar heeft meer kwaliteiten.

Met gepaste trots mag ik schrijven dat de Waternimf (Bavaria-44) de Ronde om Noord-Holland 2003 heeft gewonnen. Zeker geen toevalstreffer, daar de Challenge Cup 2002 (IJmuiden – Lowestoft - IJmuiden) ook winnend werd afgesloten. De Ronde om Noord-Holland werd gezeild ter voorbereiding aan de zeilwedstrijd Scheveningen – La Rochelle, welke in juli gezeild werd.

De Ronde om Noord-Holland is een jaarlijks terugkerend zeilfeest dat wordt georganiseerd door Yachtclub Seaport IJmuiden (YSY). Voor velen een prachtige kans om kennis te maken met de Waddenzee en de Noordzee. Toerzeilers en wedstrijdzeilers zorgen ervoor dat dit evenement kan rekenen op zo'n 200 deelnemende jachten. Waternimf is ingedeeld in de ORC-II categorie, dat weer samengevoegd is met ORC-I en III.

Dit jaar werden de deelnemers getraceerd op een stevige wind. Alleen 's avonds werd het iets rustiger wat de windsterkte betrof, namelijk 20 knopen. Overdag en 's nachts waaide het bijna constant 25 knopen over dek. Dit gaf problemen bij het nieuwe naviduct bij Enkhuizen. Het was een drukte van jewelste. Wachtende jachten, voordringende jachten en afmeren aan lagerwal aan de wachtsteiger met windkracht 7. Tijdens het wachten aan de steiger duwde een onverlaat

zijn spiegel, tijdens zijn 'achteruitmanoeuvre-want-hij-had-haast', in het maagdelijke polyester van de Waternimf. Een scheur in de romp van ruim 20 centimeter was het resultaat. Vele collega zeilers liepen schade op. Het was te druk en het waaide te hard om met vele jachten te wachten. Snel de scheur afgeplakt, de sluis door en verder met de wedstrijd naar de volgende hindernis... de sluis bij Kornwerderzand.

Drukte bij het nieuwe naviduct bij

Enkhuizen

Een prachtig gezicht om een lange rij zeilboten richting Kornwerderzand te zien zeilen. Nog mooier was het dat wij met sneltreinvaart iedereen konden inhalen. Vanzelfsprekend moest de achterstand worden goedge maakt. Met bijna 9 knopen jakkerde de Waternimf naar het noorden over het IJsselmeer. De sluismeester in Kornwerderzand bediende voor de deelnemers de kleine en grote kolk, zodat er geen lange wachtrijen waren. Prima inzicht en we konden direct de Waddenzee op. Andere deelnemers maakten gebruik om voor of na deze sluis even bij te komen. Maar wij hadden nog achterstand in te halen. Constant de zeilen trimmen en geconcentreerd sturen maakte het mogelijk met grote slagen de Waddenzee te kruisen. De genua werd iets ingerold, het grootzeil bleef staan met zo nu en dan een knik in de schoot. Zodra de wind iets afnam werd de genua weer vol gezet. Snel een warme hap gegeten. Zodra de zon onderging lagen we naast Texel. In het Marsdiep hadden we 3 knopen stroom tegen, maar nog steeds een snelheid van 5,5 knopen over de

grond. Ook op de Noordzee zagen we een lange sliert zeiljachten op weg naar IJmuiden. Het leek wel een ganzenpas, netjes ver uit de kust en achter elkaar aan met stroom tegen. Een bescheiden tip... stroom tegen... zeil zo dicht mogelijk onder de kust. Hier heeft u het minst last van de tegenstroom. Eenzaam voeren wij onder de kust en liepen het veld voorbij. Zodra het tij kenterde kozen ook wij voor de volle zee, om optimaal te profiteren van de meegaande stroom. Waternimf kwam niet meer onder de 10 knopen. Om 4 uur passeerden wij de finish.

Waternimf in actie op het IJsselmeer

Even een paar uur slapen en de boot weer terug varen naar Muiderzand. Het wachten op het resultaat is begonnen. De organisatie had 's avonds een goede maaltijd verzorgd en aansluitend de prijsuitreiking. De moed zonk in de schoenen en de hoop op een plaats bij de eerste drie was opgegeven. Als laatste werd de Waternimf uitgeroepen als winnaar van de klasse ORC-I-II-III. Met een krappe marge van 2 minuten op nummer twee en 10 minuten (gecorrigeerde tijd) op nummer drie, was de winst in de pocket.

In totaal hebben drie Bavaria zeiljachten een prijs behaald tijdens dit spectaculaire evenement. Kan uw caravan dat ook?

Herman de Pagter
www.dutchsailing.nl